

Súd: Najvyšší správny súd SR  
Spisová značka: 8Sfk/8/2023  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1017201089  
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2025  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anita Filová  
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2025:1017201089.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anity Filovej, zo sudkyne Mgr. Kristíny Babiakovej a sudcu JUDr. Rastislava Dluhoša, PhD. (sudca spravodajca), v právnej veci žalobkyne: Coca-Cola HBC Česko a Slovensko, s.r.o., so sídlom Českobrodská 1329, Praha 9 - Kyje 198 21, Česká republika, IČO: 50 252 160, právne zastúpená advokátskou kanceláriou: Art or lus, s.r.o., so sídlom Panenská 668/24, 811 03 Bratislava, IČO: 51 038 315, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 100749812/2017 zo dňa 3. mája 2017, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/91/2017-200 zo dňa 20. apríla 2023, takto

### rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/91/2017-200 zo dňa 20. apríla 2023 z r u š u j e a v e c v r a c i a Správneho súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

### odôvodnenie:

. Priebeh administratívneho konania, správneho súdneho konania a napadnutý rozsudok

1. Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty (ďalej len „správca dane“) vykonal u žalobkyne daňovú kontrolu dane z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2004, o výsledku ktorej vyhotovil protokol č. 9900404/5/2066540/2012 zo dňa 2. augusta 2012 (ďalej len „protokol“) a jeho dodatok č. 1/2012.

2. Správca dane rozhodnutím č. 104505291/2016 zo dňa 16. decembra 2016 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) vyrubil žalobkyňu daň z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2004 v sume 0,- eur a znížil vykázanú daňovú stratu v sume -41 284 080,- Sk na sumu -35 030 633,- Sk.

3. Žalovaný rozhodnutím č. 100749812/2017 zo dňa 3. mája 2017 (ďalej len „žalované rozhodnutie“ alebo „rozhodnutie žalovaného“) potvrdil prvostupňové rozhodnutie.

4. Proti rozhodnutiu žalovaného podala žalobkyňa správnu žalobu na Krajský súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“). Žalobkyňa v predmetnej veci namietala najmä to, že žalovaný a správca dane sa v daňovom konaní neriadili zásadami správy daní, ustanoveniami § 3 ods. 1, 2, 8 a 10 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase konania (ďalej len „Daňový poriadok“), vec nesprávne právne posúdili v otázke zániku práva vyrubiť daň a uplatnenia čl. 9 Zmluvy medzi Československou socialistickou republikou a Rakúskou republikou o zamedzení dvojitého zdanenia v odbore daní z príjmu a z majetku publikovanej pod č. 48/1979 Zb., nesprávne aplikovali § 17 ods. 2 písm. a) a ods. 5 zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v príslušnom znení (ďalej len „zákon o dani z príjmov“), nedostatočne zistili skutkový stav na riadne posúdenie veci, porušili ustanovenia o daňovom konaní v miere spôsobujúcej nezákonnosť rozhodnutia žalovaného.

5. Pre kasačný prieskum je ďalej podstatné, že na str. 17 až 23 správnej žaloby sú obsiahnuté žalobné námietky označené ako „(VII.) Zánik práva vyrubiť daň“, pričom tieto sú obsahovo rozdelené do dvoch

podčastí, a to a) zánik práva vyrubiť daň v prípade neuplatnenia medzinárodnej zmluvy v oblasti daní a b) zánik práva vyrubiť daň v prípade uplatnenia medzinárodnej zmluvy v oblasti daní.

6. V prvej podčasti (bod 112 správnej žaloby) žalobkyňa poukazuje na to, že prvostupňové rozhodnutie bolo vydané v nadväznosti na daňovú kontrolu začatú 18. februára 2011, pričom v tom čase bol účinný zákon č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o správe daní“) a ukončenú dňa 17. augusta 2012, t. j. v čase po nadobudnutí účinnosti Daňového poriadku). Daňová kontrola bola ukončená doručením protokolu a dodatku k nemu. Podľa § 165 ods. 4 a 5 Daňového poriadku sa na vyrubovacie konanie, nadväzujúce po ukončení daňovej kontroly, podľa názoru žalobkyne mal vzťahovať zákon o správe daní. S odkazom na § 15 ods. 13, 12, 10 a § 45 ods. 1 a 2 zákona o správe daní žalobkyňa argumentuje, že právo vyrubiť daň zaniká po uplynutí 5 rokov od konca roka, v ktorom vznikla povinnosť podať daňové priznanie. Ohľadne dane z príjmov za zdaňovacie obdobie roku 2004 toto právo zaniklo 31. decembra 2010. V danom prípade podľa žalobkyne bola daňová kontrola začatá 18. februára 2011, t. j. po uplynutí 5 rokov (od 31. decembra 2010) od konca roka, v ktorom vznikla žalobkyni povinnosť podať daňové priznanie za rok 2004 (t. j. od konca roka 2005). Úkon doručenia protokolu, teda úkon smerujúci k vyrubeniu dane, sa uskutočnil 17. augusta 2012, teda tiež po uplynutí 5-ročnej lehoty. Preto je žalobkyňa toho názoru, že právo vyrubiť daň a znížiť daňovú stratu pre zdaňovacie obdobie roku 2004 zaniklo 31. decembra 2010.

7. Správny súd rozsudkom č. k. 6S/91/2017-200 zo dňa 20. apríla 2023 (ďalej len „napadnutý rozsudok“ alebo „rozsudok správneho súdu“) rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

8. Správny súd prevzal časť argumentácie žalovaného a správca dane týkajúcu sa vykonaného dokazovania, následne skonštatoval vo všeobecnosti, že preskúmané rozhodnutia obsahujú popis skutkového stavu, vrátane dôkazov, avšak úplne v nich absentuje vyhodnotenie a správna úvaha k jednotlivým skutkovým zisteniam s oporou (odkazom) na príslušnú listinu, dôkaz. Žalobkyňa mala právo na také odôvodnenie správnych rozhodnutí, ktoré jasne a zrozumiteľne dávajú odpovede na všetky relevantné a skutkové otázky.

9. Vychádzajúc zo správnej žaloby (body 5 a 6 tohto rozsudku) správny súd konštatoval, že z nej možno vyvodiť, že žalobkyňa namieta dĺžku daňovej kontroly a túto námietku vyhodnotil správny súd ako dôvodnú. Podľa názoru správneho súdu sa žalovaný a ani správca dane žiadnym spôsobom nevysporiadali s otázkou dĺžky daňovej kontroly. Z administratívneho spisu mal správny súd za preukázané, že daňová kontrola v predmetnej veci začala dňa 18. februára 2011 a skončila prerokovaním protokolu s dodatkom dňa 17. augusta 2012. Daňová kontrola preto trvala dlhšie ako jeden rok a šesť mesiacov, teda nad zákonný rámec zákona účinného v čase výkonu daňovej kontroly. Preto nemôže byť ani protokol podkladom pre vyrubovacie konanie. K obdobným záverom dospel správny súd aj v ďalších konaniach vo veciach žalobkyne, kde správca dane a žalovaný vychádzali z rovnakého protokolu - sp. zn. 6S/247/2019 a 5S/122/2014.

10. Ďalšími námietkami žalobkyne sa správny súd nezaoberal.

II. Kasačná sťažnosť a priebeh konania na kasačnom súde

11. Proti napadnutému rozsudku správneho súdu podal žalovaný (ďalej aj ako „sťažovateľ“) kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“). Žiadal zrušiť napadnutý rozsudok správneho súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

12. Podľa názoru sťažovateľa nie je dôvodný záver správneho súdu, že rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie sú nedostatočne odôvodnené, práve naopak.

13. Rovnako sťažovateľ namieta aj názor správneho súdu, že daňová kontrola vo veci žalobkyne bola vykonávaná nad rámec zákonnej lehoty. Správca dane totiž podľa § 15 ods. 17 zákona o správe daní požiadal o predĺženie lehoty, čomu nadriadený orgán vyhovel a predĺžil lehotu na vykonanie daňovej kontroly o 12 mesiacov. O tejto skutočnosti bola žalobkyňa riadne upovedomená. Daňová kontrola tak bola vykonaná v zákonnej (predĺženej) lehote.

14. Ku kasačnej sťažnosti sa vyjadrila aj žalobkyňa a navrhla kasačnú sťažnosť zamietnuť. Žalobkyňa zastáva názor, že daňová kontrola v predmetnej veci trvala nad rámec zákonnej lehoty. Podľa názoru žalobkyne je potrebné vnímať závery správneho súdu uvedené v bode 105 napadnutého rozsudku v kontexte celého rozsudku. Rozsiahle pasáže tohto rozsudku aj žalobkyňa vo svojom vyjadrení cituje. Zastáva názor, že sťažovateľ opomína zásadu primeranosti (proporcionality) zásahov správca dane voči daňovým subjektom, ktorá sa prejavuje aj pri prípustnom stanovení lehoty na vykonanie daňovej kontroly, príp. pri jej predĺžení. Záverečné odkazy správneho súdu na jeho rozhodnutia vo veciach sp. zn. 6S/247/2019 a 5S/122/2014 vníma žalobkyňa ako odkaz podľa § 140 SSP. V predmetných veciach správny súd rovnako skonštatoval prekročenie zákonnej lehoty daňovej kontroly vo vzťahu k

protokolu, pričom ostatné rozsudky správneho súdu v predmetných veciach neboli napadnuté kasačnou sťažnosťou. Vada nepreskúmateľnosti identifikovaná správnym súdom sa podľa názoru žalobkyne vzťahuje na nedostatočné odôvodnenie dotknutých rozhodnutí vo vzťahu k dĺžke daňovej kontroly.

15. Záverom žalobkyňa poukázala na body 87 a 88 napadnutého rozsudku, s ktorých obsahom sa nestotožňuje.

### III. Posúdenie kasačného súdu

16. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len ako „Najvyšší správny súd“ alebo „kasačný súd“) po zistení, že kasačná sťažnosť sťažovateľa bola podaná včas (§ 443 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 ods. 1 SSP) a je prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k názoru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

17. Kľúčovými právnymi otázkami v predmetnej veci boli otázky, (i) či správny súd náležite posúdil preskúmateľnosť rozhodnutia žalovaného a prvostupňového rozhodnutia a (ii) či bola v predmetnej veci prekročená zákonná dĺžka daňovej kontroly.

18. V súvislosti s prvou nastolenou otázkou (preskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného a prvostupňového rozhodnutia) kasačný súd konštatuje, že tento záver správneho súdu je len všeobecne formulovaný a absentuje v ňom akékoľvek odôvodnenie, v čom majú byť rozhodnutie žalovaného a prvostupňové rozhodnutie nepreskúmateľné. Správny súd neuvádza, ktoré pre vec podstatné otázky (námietky žalobkyne) zostali príslušnými orgánmi nezodpovedané či opomenuté. Za tohto stavu sa kasačný súd nevie stotožniť so závermi správneho súdu o nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného a prvostupňového rozhodnutia a správnym súdom tvrdenú všeobecnú nepreskúmateľnosť (nedostatok ich odôvodnenia) ani neidentifikoval. V tejto časti sú preto právne závery správneho súdu nesprávne.

19. Podľa § 165 ods. 4 Daňového poriadku daňová kontrola začatá a neukončená pred účinnosťou tohto zákona sa dokončí podľa doterajších predpisov.

20. Podľa § 15 ods. 17 zákona o správe daní správca dane ukončí daňovú kontrolu do šiestich mesiacov odo dňa jej začatia. Orgán najbližšie nadriadený správcovi dane môže lehotu uvedenú v prvej vete v zložitých prípadoch pred jej uplynutím primerane predĺžiť, najviac však o šesť mesiacov, a ak ide o daňovú kontrolu zahraničných závislých osôb, ktoré vyčíslujú rozdiel základu dane podľa osobitného zákona, najviac o 12 mesiacov. Ak vykonáva daňovú kontrolu orgán podľa odseku 15, príslušným orgánom na predĺženie lehoty je ministerstvo.

21. Podľa § 15 ods. 18 zákona o správe daní ak správca dane alebo orgán podľa odseku 15 nemôže daňovú kontrolu ukončiť do šiestich mesiacov odo dňa jej začatia, a ak bola lehota predĺžená podľa odseku 17, je povinný o tom s uvedením dôvodov písomne upovedomiť kontrolovaný daňový subjekt.

22. Čo sa týka druhej právnej otázky, ktorá zo strany správneho súdu odôvodňovala zrušenie rozhodnutia žalovaného, kasačný súd má z administratívneho spisu za preukázané, že daňová kontrola v predmetnej veci začala dňa 18. februára 2011 (zápisnica o ústnom pojednávaní č. 500/323/4055/2011/Reh zo dňa 18. februára 2011).

23. Dňa 23. júna 2011 požiadal správca dane svoj nadriadený orgán podľa § 15 ods. 17 zákona o správe daní o predĺženie lehoty na výkon daňovej kontroly z dôvodu, že ide o kontrolu zdanenia transakcií žalobkyne so zahraničnými daňovými subjektami, predovšetkým so závislými osobami, v rámci čoho bude správca dane ďalej skúmať z pohľadu transferového oceňovania úverové vzťahy žalobkyne s inými subjektami v skupine, manažérske služby poskytované členmi skupiny, správnosť nastavenia transferových cien pri transakciách so zahraničnými závislými osobami, delenie nákladov medzi členov skupiny a podobne (list č. 500/323/13952/2011/Reh zo dňa 23. júna 2011). Tejto žiadosti bolo podľa § 15 ods. 17 zákona o správe daní vyhovené listom Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky zo dňa 28. júna 2011, ktorým bola lehota na vykonanie daňovej kontroly predĺžená o 12 mesiacov (list č. I/331/13616-70252/2011/Kar zo dňa 28. júna 2011).

24. Žalobkyňa bola následne upovedomená o predĺžení lehoty na uskutočnenie daňovej kontroly listom zo dňa 18. júla 2011 (upovedomenie č. 500/323/15546/2011/Reh zo dňa 18. júla 2011), ktorý správca dane aj odôvodnil nasledovne: „Vzhľadom na skutočnosť, že kontrola transakcií so zahraničnými závislými osobami, transferové oceňovania a správnosti uplatnenia zmlúv o zamedzení dvojitého zdanenia je zložitou oblasťou daňovej kontroly, ktorá si vyžaduje podrobné posúdenie jednotlivých transakcií a časovo náročné získavanie informácií, bola lehota na vykonanie daňovej kontroly predĺžená o dvanásť mesiacov.“

25. Daňová kontrola bola ukončená prerokovaním dodatku s protokolom dňa 17. augusta 2012 (zápisnica o ústnom pojednávaní č. 9900404/5/2247993/2012 zo dňa 17. augusta 2012).

26. V súlade s vyššie uvedeným kasačný súd konštatuje, že daňová kontrola bola v predmetnej veci vykonávaná po dobu 1 roka a 6 mesiacov (od 18. februára 2011 do 17. augusta 2012). Hoci základná zákonná lehota na vykonanie daňovej kontroly bola podľa § 165 ods. 4 Daňového poriadku v spojení s §

15 ods. 7 zákona o správe daní stanovená na 6 mesiacov, zákonodarca umožňoval na základe žiadosti správcu dane túto lehotu predĺžiť, a to jeho priamo nadriadeným orgánom. V predmetnej veci správca dane ešte počas plynutia zákonnej lehoty požiadal o predĺženie lehoty na vykonanie daňovej kontroly, ktorej bolo v súlade s § 15 ods. 17 zákona o správe daní vyhovené. Lehota na vykonanie daňovej kontroly bola predĺžená o 12 mesiacov, čo je rovnako zákonom predvídaný postup v prípade kontroly zahraničných závislých osôb, o akú ide nesporne aj v tejto veci. Žiadosť správcu dane bola odôvodnená, správca dane o predĺžení lehoty upovedomil žalobkyňu a vysvetlil jej tiež dôvody predĺženia zákonnej lehoty daňovej kontroly v súlade s § 15 ods. 18 zákona o správe daní. V predĺženej lehote na vykonanie daňovej kontroly bola daňová kontrola aj ukončená.

27. S ohľadom na doteraz uvedené kasačný súd v zhode so sťažovateľom konštatuje, že v predmetnej veci zákonná lehota na vykonanie daňovej nebola prekročená. V správnej žalobe kasačný súd nenachádza žiadnu argumentáciu žalobkyne, ktorá by spochybňovala či už dôvodnosť predĺženia lehoty daňovej kontroly, primeranosť predĺženej lehoty daňovej kontroly alebo dodržanie postupu podľa § 15 ods. 18 zákona o správe daní. Tieto úkony a ich procesné následky tak ani nemožno v správnom súdnom konaní posudzovať a odkazy správneho súdu na jeho rozsudky vo veciach sp. zn. 6S/247/2019 zo dňa 11. novembra 2021 a sp. zn. 5S/122/2014 zo dňa 4. júna 2019 sú preto nedôvodné. Navyše, ako upozornila aj žalobkyňa, vyššie spomínané rozsudky správneho súdu neboli predmetom kasačného prieskumu, t. j. kasačný súd závery v nich obsiahnuté neodobril. Rozhodovacia činnosť súdov nižšej inštancie, nenapadnutá opravnými prostriedkami, žiadnym spôsobom nezaväzuje súd vyššej inštancie (kasačný súd) vo vzťahu k posudzovaniu správnosti právnych záverov v nej obsiahnutých. Rozhodovacia činnosť správneho súdu nepredstavuje vo vzťahu ku kasačnému súdu jeho ustálenú rozhodovaciu činnosť (mutatis mutandis rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžfk/45/2020 zo dňa 24. novembra 2021).

28. Kasačný súd sa nestotožnil s názorom správneho súdu ani v tom, že rozhodnutiu žalovaného chýba argumentácia vo vzťahu k vysporiadaniu sa s dĺžkou daňovej kontroly. Kasačný súd dáva do pozornosti, že žalobkyňi boli známe momenty začatia daňovej kontroly, jej skončenia a bolo jej oznámené aj predĺženie lehoty na vykonanie daňovej kontroly. Boli jej teda známe všetky skutočnosti, ktoré prima facie indikovali dodržanie zákonnej lehoty na vykonanie daňovej kontroly. Napriek tomu žalobkyňa tieto skutočnosti vo svojom ostatnom odvolaní zo dňa 3. januára 2017 nenamietala - nevzniesla námietku prekročenia zákonnej lehoty na výkon daňovej kontroly. Nemožno potom žalovanému vyčítať, že sa vo svojom rozhodnutí s touto (nevznesenou) námietkou podrobne nezaoberal.

29. S ohľadom na vyššie uvedené kasačný súd uzatvára, že sa nestotožnil s názorom správneho súdu v tom, že daňová kontrola v predmetnej veci bola vykonaná nad rámec zákonnej lehoty.

30. V ďalšom konaní bude úlohou správneho súdu vec opätovne prejednať a preskúmať rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím na základe námietok žalobkyne vznesených v správnej žalobe, ktoré neboli správnym súdom zodpovedané. Ide v zásade o všetky žalobné námietky žalobkyne. Pri ďalšom procesnom postupe, z hľadiska časového postupu, správny súd zohľadní povahu veci a celkovú dĺžku správneho súdneho ako aj kasačného konania (ide o zdaňovacie obdobie roka 2004, daňovú kontrolu z rokov 2011 a 2012, správna žaloba bola podaná v roku 2017) a so zreteľom na to bude k predmetnej veci pristupovať.

31. Podľa § 134 ods. 1 SSP správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak.

32. Podľa § 134 ods. 2 písm. a) až f) SSP správny súd nie je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak

a) rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy bolo vydané na základe neúčinného právneho predpisu,

b) rozhodnutie alebo opatrenie vydal orgán, ktorý na to nebol podľa zákona oprávnený,

c) ide o veci podľa § 192,

d) ide o veci podľa § 6 ods. 2 písm. c), ak je žalobcom fyzická osoba,

e) ide o veci podľa § 6 ods. 2 písm. d),

f) vec súvisí s ochranou práv spotrebiteľa.

33. Podľa § 187 SSP žalobca môže rozšíriť správnu žalobu alebo doplniť správnu žalobu o ďalší žalobný návrh alebo o ďalšie žalobné body len v lehote ustanovenej na podanie žaloby.

34. Nad rámec doteraz uvedeného kasačný súd dáva správne súdu do pozornosti, že v predmetnej veci ide o konanie o všeobecnej správnej žalobe podľa § 177 a nasl. SSP. Správne súdnictvo je oproti iným typom súdnictva špecifické tým, že správny súd v zásade nie je súdom skutkovým, nie je pre neho štandardne typická ani plná jurisdikcia, ale jeho činnosť sa sústreďuje na ex post prieskum zákonnosti rozhodnutí či iných aktov a postupov orgánov verejnej správy (§ 6 ods. 1 SSP). Z takéhoto charakteru správneho súdnictva vyplývajú aj ďalšie obmedzenia - osobitne viazanosť

správneho súdu rozsahom a dôvodmi podanej žaloby (§ 134 ods. 1 SSP) a neprípustnosť rozširovania a dopĺňania správnej žaloby o ďalšie žalobné návrhy a žalobné body - dôvody po uplynutí lehoty na podanie správnej žaloby (§ 183 SSP). Tieto limity neplatia len pre žalobkyňu, ale aj pre správny súd. Preskúvanie napadnutých rozhodnutí správnych orgánov nad rámec žalobných bodov a bez adekvátnej argumentácie o prípustnosti takéhoto postupu predstavuje neprípustný súdny aktivizmus, ktorý je v rozpore so zákonom (mutatis mutandis rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Svk/15/2023 zo dňa 25. apríla 2024, bod 95).

35. V tejto súvislosti sa kasačný súd podrobne oboznámil so správnu žalobou žalobkyne a musí konštatovať, že v nej nikde nenamieta nedodržanie zákonnej lehoty pre vykonanie daňovej kontroly. Tá časť rozsudku správneho súdu, z ktorej následne vyvodzuje uvedenú námietku, je citáciou bodu 112 správnej žaloby. Tento je systematicky zaradený do prvej podčasti, časti VII. správnej žaloby, z ktorej názvu je zrejmé, že ide o argumentáciu týkajúcu sa zániku práva vyrubiť daň (body 5 a 6 tohto rozsudku). Rovnako z celkovej argumentácie žalobkyne v predmetnej časti a podčasti správnej žaloby vyplýva, že žalobkyňa nikde netvrdí, že by daňová kontrola trvala nezákonne dlho (že by správca dane prekročil zákonnú lehotu), ale žalobkyňa práve argumentuje, že daňová kontrola bola začatá po uplynutí lehoty na zánik práva vyrubiť daň. Teda podstata argumentácie žalobkyne je úplne odlišná ako námietka, ktorú si vygeneroval a následne posudzoval správny súd.

36. Samotný bod 112 správnej žaloby, ako je prevzatý do napadnutého rozsudku, je navyše len jednoduchým konštatovaním faktov, bez akéhokoľvek hodnotenia či námietky/poznámky, že by malo ísť o prekročenie zákonnej lehoty na vykonanie daňovej kontroly. Správny súd preto pri posudzovaní zákonnosti dĺžky daňovej kontroly celkom zjavne prekročil rámec žalobných bodov, a to bez relevantnej argumentácie o prípustnosti takéhoto postupu. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na skutočnosť, že vo svojej rozhodovacej činnosti už konštatoval, že súčasná právna úprava neumožňuje správne mu súdu posudzovať prípustnosť a zákonnosť dĺžky daňovej kontroly nad rámec žalobných bodov uplatnených žalobkyňou (rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sfk/14/2023 zo dňa 27. júna 2024, bod 35).

37. Vyššie uvedenú skutočnosť dáva kasačný súd do pozornosti správneho súdu obiter dictum, pre potreby čistoty jeho ďalšieho procesného postupu. Neboli dôvodom zrušenia napadnutého rozsudku, keďže v tomto smere sťažovateľ nevzniesol kasačnú námietku.

#### IV. Záver

38. Sumarizujúc vyššie uvedené skutočnosti kasačný súd uzatvára, že napadnutý rozsudok správneho súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP. Kasačný súd preto postupom podľa § 462 ods. 1 SSP zrušil napadnutý rozsudok správneho súdu a vec vrátil Správne mu súdu v Bratislave (právne mu nástupcovi Krajského súdu v Bratislave vo veciach správneho súdnictva podľa § 3 ods. 2 písm. b) zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov) na ďalšie konanie.

39. V ďalšom konaní bude správny súd postupovať tak, ako naznačil kasačný súd v bode 30 tohto rozsudku. Vyjadrenými právnymi názormi kasačného súdu je správny súd viazaný (§ 469 SSP).

40. V ďalšom konaní správny súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SSP).

41. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 463 SSP v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.